

[NIESPOKOJ] *sb m*

G sg niespokoju.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zakłócenie pokoju, rozruchy: A iz tumultus te wszelkie, które były we Francyjej, in toto iam sunt sedati, Król też z Roselany komponował tak, iż już żadnego niespokoju we Francyjej nie masz.
DiarPos 72.

Synonimy cf NIEPOKOJ.

Cf **NIESPOKOJNOŚĆ, SPOKOJ**

FP